

лѣзо, палечникъ, та така да рови земљ-тѣ намѣсто да іж копае съ рѣцѣ. Опыталъ и намѣрилъ че съ по-мощь отъ добытъка и трудъ-тѣ му станжалъ по-лесенъ па и земя-та повече и по-брѣзо ся копае сир. оре, а оттова и повече плодъ ся добыва.

И ловецъ-тѣ не останжалъ надырѣ отъ другы-ты, а и той ся погрыжилъ какъ да си направи по-лесенъ труда за ловеніе дивечь; испрѣво той ходилъ на ловъ съ суровицѣ, съ камъни и съ прашкѣ, а отпослѣ, ако и по-кѣсничко, видѣлъ че отъ желѣзо може да ся направи копіе, стрѣла и ножъ, а съ тыя орждія по-лесно и по-брѣжѣ може да ся убіе дивечь.

И така чловѣкъ едно по друго туряль на работѣ всякахъ живы и неживы орждія та гы караль да му слугувать. Съ живы орждія, сир. съ добытъкъ зель да си врьши работѣ отакъ го укротилъ и опитомилъ а съ неживы орждія си врьшилъ работѣ само отакъ имъ опозналъ облагаж-тѣ. Така на примѣръ огънь-тѣ за ничто му не влизалъ въ работѣ, до кога-то не го знаялъ; така же лѣзо-то, а малко по-малко и стоти-на другы нѣчта толкова повече туряль на работѣ, колко-то повече имъ опознаваль облагаж-тѣ; така и коня зель да ъзди кога-то го вече укротиль.

Съ умъ най-напрѣдъ ся добыва всякой имотъ; зачто-то что-то еднажъ измысли чловѣкъ, то ся не губи а си оставай имотъ дори и кога-то ся разбие и разсипе. На пр. огънь, хваняль съ трѣканіе дръво о дръво, и да угасняше, чловѣкъ знаялъ вече какъ да си го захватане, та така огънь-тѣ не можаше вече да ся из-губи, а оставаше единъ имотъ, готовъ за всякога, кога потрѣбуваше; прѣво-то орало и прѣвый ножъ ся счюпили и разбили, нѣ чловѣкъ умѣль вече да си направи новы.